

בבית המשפט העליון

ע"א 1416/20

לפני: כבוד השופטת יי וילנר

המבקש: סאהר ספדי

נגד

המשיב: פקיד שומה נצרת

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים בע"מ-8074-
10-17 ובע"מ 18-01-27063 מיום 7.1.2020, שניתן על-ידי
כב' השופטת ע' הוד

בשם המבקש: עו"ד אחמד מסרי

בשם המשיב: עו"ד עודד טאובר

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (כב' השופטת ע' הוד) בע"מ 8074-10-17 מיום 7.1.2020, בגדרו נדחו חלקית ערעורי המבקש על החלטות המשיב – פקיד שומה נצרת, להוציא לו שומות על-פי מיטב השפיטה ולפסול את ספריו.

2. ביום 23.2.2020 הגיש המבקש ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, וביום 1.9.2020 הוגשה הבקשה לעיכוב ביצוע שלפניי. בבקשה נטען כי המשיב החל לנקוט בהליכי גביה נגד המבקש וכי הליכים אלה יסבו למבקש נזק בלתי הפיך ויביאו לקריסתו הכלכלית. זאת, כך נטען, נוכח מצב המשק בימים אלה ולאור מצבו הרפואי של המבקש. עוד נטען כי עיכוב ביצוע פסק הדין לא יפגע במשיב, וכי יש לבכר את אינטרס המבקש בנדון על פני אינטרס המשיב – המהווה רשות ציבורית. כמו כן, טוען המבקש כי סיכויי ערעורו להתקבל טובים.

3. בתגובה טוען המשיב כי עסקינן בפסק דין המטיל חיוב כספי, וכי המבקש לא הוכיח שהמקרה דנן נמנה עם המקרים החריגים בהם יעוכב פסק דין מעין זה. כן נטען כי המבקש לא הבהיר בבקשתו מדוע ביצוע פסק הדין יסב לו נזק בלתי הפיך, לא הציג ראיות לביסוס טענותיו בנדון, ואף לא צירף לבקשתו תצהיר התומך בטענות אלה. נטען עוד כי מאחר שהמשיב הוא רשות ציבורית, הרי שאין חשש כי לא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו אם יזכה המבקש בערעורו. המשיב מוסיף וטוען כי הבקשה לעיכוב ביצוע הוגשה בשיהוי ניכר אשר טעמו לא הוסבר על-ידי המבקש, וכי די בכך כדי לדחות בקשה זו. בנוסף, טוען המשיב כי סיכויי הערעור להתקבל נמוכים, וזאת, בין היתר, מאחר שערעור זה נסב על ממצאי עובדה ומהימנות של בית המשפט המחוזי, בהם ממצאת ערכאת הערעור להתערב.

4. לאחר עיון בבקשה לעיכוב ביצוע ובתגובה לה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

כידוע, ברירת המחדל היא כי הגשת ערעור אינה מעכבת את ביצוע פסק הדין, ואילו על המבקש עיכוב ביצוע כאמור מוטל הנטל להוכיח כי סיכויי ערעורו להתקבל טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, במובן זה שביצוע פסק הדין יסב לו נזק בלתי הפיך (ראו: ע"א 4467/19 צביקה נ' פקיד שומה צפת, פסקה 4 (27.8.2019); ע"א 4749/20 אלימלך נ' פקיד שומה תל אביב 1, פסקה 6 (6.8.2020); ע"א 6152/20 חאלד נ' פקיד שומה ירושלים, פסקה 10 (30.9.2020)). בין השיקולים האמורים מתקיים אמנם יחס של "מקבילית כוחות", אך ככלל, יינתן מעמד בכורה לשיקולי מאזן הנוחות (ראו: ע"א 2841/18 דגמי נ' זידה אהרון, פסקאות 8-9 (10.6.2018); ע"א 1318/19 שגב נ' אזוגי, פסקאות 8-9 (10.4.2019)).

5. בענייננו, המבקש כלל לא צירף לבקשתו תצהיר התומך בטענות הרפואיות והכלכליות אשר לאורן טוען הוא כי מאזן הנוחות נוטה לטובתו. די בכך כדי לדחות את הבקשה על הסף.

6. למעלה מן הצורך, אציין בתמצית כי הבקשה שלפניי נסבה על פסק דין המטיל על המבקש חיוב כספי, והלכה פסוקה היא כי ביצועו של פסק דין מעין זה יעוכב אך במקרים חריגים, שכן הדעת נותנת כי ככלל, פירעון חיוב כספי אינו יוצר מצב בלתי הפיך (ראו: עניין אלימלך, בפסקה 7; עניין חאלד, בפסקה 13). במקרה דנן, המבקש טען בהקשר זה כי המשך הליכי הגביה יגרמו לו "נזקים בלתי הפיכים... כאשר במצב המשק

היום, ובמצבו הרפואי, הטלת עיקולים והגבלות משמעו חסימת חשבונות הבנק שלו, דבר אשר יביא לקריסתו הטוטאלית, וגם אם יזכה בערעור אין שום דרך ואפשרות להחזיר את המצב לקדמתו". ואולם, כאמור, טענות אלה נטענו בעלמא מבלי שנתמכו בתצהיר ואף לא בראיות, ולו מינימליות, המבססות אותן (ראו והשוו: עניין אלימלך, בפסקה 8). לפיכך, המבקש לא הוכיח כי ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי ייצור מצב דברים אשר לא ניתן יהיה להשיב לקדמותו. הדברים אמורים ביתר שאת לאור העובדה שהמשיב הוא רשות ציבורית, ומשכך ברי כי אף אם יתקבל ערעורו של המבקש, ניתן יהיה להשיב לו את סכומי הכסף שישלם למשיב על-פי פסק הדין (ראו: עניין צביקה, שם; עניין אלימלך, בפסקה 8; עניין חאלד, בפסקה 13).

7. לא למותר להוסיף ולציין כי הבקשה לעיכוב ביצוע שלפניי הוגשה בשיהוי ניכר – קרוב לשמונה חודשים לאחר מתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי ואף מעל לחצי שנה לאחר הגשת הערעור על פסק דין זה. על פני הדברים, שיהוי מעין זה מעיד על היעדר דחיפות מיוחדת בעיכוב ביצועו של פסק הדין, ואף משליך על השאלה האם עיכוב הביצוע יהא צודק וראוי בנסיבות העניין (ראו: ע"א 7493/10 טנצר נכסים והשקעות בע"מ נ' בנק כרמל אגוד למשכנתאות והשקעות בע"מ, פסקה 13 (17.2.2011); והשוו: רע"א 5841/11 אקסטרוד נ' בנק מזרחי, פסקאות 25 ו-27 (20.9.2011)). המבקש לא הציג בבקשתו טעם מבורר לשיהוי האמור בהגשתה, ואף משכך יש לדחות את הבקשה.

8. נוכח כל האמור, שיקולי מאזן הנוחות מטים את הכף במובהק לצד דחיית הבקשה שלפניי, וזאת מבלי שראיתי להביע עמדה בנוגע לסיכויי הערעור להתקבל.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

המבקש יישא בהוצאות המשיב בסך של 3,000 ש"ח.

ניתנה היום, כ"ג בתשרי התשפ"א (11.10.2020).

ש ו פ ט ת